

מדינת ישראל
נציבות שירות המדינה
אגף המשמעת

ב' תמוז תשס"ז
18 יוני 2007
המש 2007-2716

שלום רב,

הנדון: מקבץ פסיקה של הדין המשמעתי ועידכונים נוספים

"תכליתו של הדין המשמעתי להגן על אמון הציבור בשירות המדינה, וליצור הרתעה אפקטיבית כלפי עובדי ציבור מפני מעשים שיש בהם מעילה באמון הציבור ובאמון הממונים עליהם..." (עש"מ 4350/06 מדינת ישראל נ' פלוני, פורסם ביום 4.6.07, מפורט בהמשך).

במכתבי זה, אבקש להביא בפניכם עדכונים בתחום המשמעת ומקבץ פסקי דין נבחרים העוסקים בעבירות משמעת, אשר יצאו לאחרונה מפתחם של בית המשפט העליון ובית הדין למשמעת של עובדי מדינה.

בחודש החולף, יצאו תחת ידו של בית המשפט העליון, שני פסקי דין בערעורים על הכרעות דין של בית הדין למשמעת (עש"מ 893/07 פלוני נ' נציבות שירות המדינה ו- עש"מ 4350/06 מדינת ישראל נ' פלוני). פסק הדין הראשון, עסק בעבירות של התבטאות בלתי הולמת של עובד מדינה וחיידך מהו סטנדרט ההתנהגות המצופה מעובדי השירות הציבורי תוך שהוא מדגיש את הפגיעה הקשה הנגרמת לתדמיתו של שירות המדינה ולאמון הציבור בו, כאשר מושמעות התבטאויות בלתי הולמות ומבישות. פסק הדין השני, עסק בשאלת החזרתו לעבודה של עובד בכיר אשר מעל בתפקידו, מעל באמון שבינו לבין הממונים עליו ופעל בניגוד לנהלים. בית המשפט העליון קבע, כי אין זה ראוי מבחינת המסר הציבורי ותקינות המערכת הציבורית, להחזיר עובד אשר מעל באמון והשתמש לרעה בסמכויות שהוקנו לו, לתפקידו הקודם, שבו כשל.

כמו כן, לאחרונה הסתיים טיפול רחב היקף במספר רב של עובדים במרכז רפואי השייך למשרד הבריאות, אשר נחשדו בדיווחים כוזבים. לאחר פעילות סמויה של אגף המשמעת בשיתוף עם הנהלת המרכז, נתגלתה תופעה נרחבת של החתמה הודית של כרטיסי נוכחות, לרוב בין עובדים אשר לגביהם מתקיימים יחסי כפיפות. תשעה מהחשודים הושעו מעבודתם, וכנגדם וכנגד עובדים נוספים הוגשו תובענות לבית הדין למשמעת של עובדי המדינה. חלק מהעובדים הורשעו והושתו עליהם אמצעי משמעת חמורים והשאר נמצאים בעיצומו של ההליך המשמעתי.

כמו כן, מצאתי לנכון לעדכנכם בקצרה בנתוני עובדי המדינה, נכון ליום מכתבי, אשר מושעים מעבודתם בשל עבירות פליליות ומשמעטיות שביצעו: 104 עובדים המצויים בהליך פלילי, 15 עובדים המצויים בהליך משמעתי לאחר הליך פלילי ו-23 עובדים המצויים בהליך משמעתי. סה"כ 142 עובדים מושעים.

העובדים המושעים, חלוקה לפי משרדים: מנהל מקרקעי ישראל-2, משרד החינוך-50, רשות המיסים-28, משרד המשפטים-1, משרד החוץ-2, ביטוח לאומי-5, שירות התעסוקה-3, משרד הרווחה-1, משרד הבריאות-20, משרד התמי"ת-3, משרד התחבורה-3, דואר ישראל-8, הנהלת בתי המשפט-2, משרד הפנים-6, הרשות לשיקום האסיר-1, הנהלת בתי הדין הרבניים-3, משרד הביטחון – 1, משרד הראש הממשלה-1, רשות הטבע והגנים-1, נציבות שירות המדינה-1.

פסיקה בנושא משמעת של בית המשפט העליון

1. עש"מ 893/07 פלוני נ' נציבות שירות המדינה

בתאריך 28.5.07 ניתן פסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה, בערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת שעסק בעבירה של התבטאות בלתי הולמת. בערעור דן, דובר על עובד ששימש כמורה לחינוך גופני והועמד לדין משמעתי בגין עבירות לפי סעיפים 17(1), (2), ו-3 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בגין אמירת דברים בוטים ומשפילים ביחס למנהלת בית הספר בו עבד, בפניה ובפני אחרים, בין היתר באומרו: "את מדברת עלי בכל מיני מקומות כאילו אני משתין על התלמידים, אבל אני יודע שאת מזדיינת עם השוטר". בית הדין למשמעת הרשיע את העובד במיוחס לו בתובענה וגזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה. 2. הפקעת שלושת רבעי משכורת. יודגש, כי בעקבות אירועים אלו, הועבר העובד מבית הספר בו לימד. העובד הגיש ערעור על פסק דינו של בית הדין למשמעת, אולם בסופו של יום דחה בית המשפט העליון את ערעורו של העובד, תוך שהוא מציין כי אמצעי המשמעת אשר הושתו על העובד נוטים לקולא וכי:

" התבטאויות מבישות כגון אלה שהשמיע המערער הן בגדר התנהגות בלתי הולמת לעובד מדינה, הפוגעת פגיעה קשה בתדמיתו של השירות הציבורי, ובאמון שהציבור רוחש לו, ומהווה סטייה חמורה מרמת ההתנהגות המצופה מעובדיו."

ובנוסף:

" ברור עם זאת, כי לאחר ההתרחשויות נשוא ההליך המשמעתי הנדון, לא היה ניתן להמשיך את העסקתו של המערער באותה מסגרת חינוכית בה כשל ושינוי מסגרת התעסוקה כאמור, הביא עמו, כך נראה, לשינויים מסוימים בתנאי עבודתו."

2. עש"מ 4350/06 מדינת ישראל נ' פלוני

בתאריך 4.6.07 ניתן פסק דינה של כב' השופטת פרוקצ'יה, בערעור על גזר דינו של בית הדין למשמעת, אשר עסק בעבירות של מעילה בתפקיד ובאמון תוך פעילות בניגוד לנהלים. בערעור דן דובר בעובד אשר הועסק, עד למועד העברתו מתפקידו עקב ההליך המשמעותי, בתפקיד של ראש מחלקת ההיסעים במשרד הביטחון. במסגרת תפקידו, היה העובד ממונה, בין היתר, על רכישת שירותי הסעה עבור צה"ל ומערכת הביטחון.

כנגד העובד, נפתח תיק פלילי והוא אף הושם במעצר ובמעצר בית. בסופו של דבר נסגר התיק הפלילי מחוסר ראיות, והטיפול בענין הועבר למסלול המשמעותי. העובד הועמד לדין משמעותי בגין עבירות לפי סעיפים 17 (1), (3) ו-(4) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963.

לפי נהלי משרד הביטחון, חלוקת ההסעות בין החברות השונות, נעשית על-פי מכסות שבועיות קבועות, על בסיס חוזים שנכרתו בין החברות לבין משרד הביטחון. על פי האישום הראשון, איפשר העובד לאחת מחברות ההסעות לקבל ממשרד הבטחון הסעות בהיקף של כ- 264,000 ש"ח בניגוד לנהלי המשרד ועל בסיס דיווח כוזב. על פי האישום השני, אפשר העובד לחברת הסעות אחרת לקבל ממשרד הבטחון הסעות בהיקף של 217,000 ש"ח וגם זאת בניגוד לנהלי משרד הבטחון ועל בסיס דיווח כוזב.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובד במיחוס לו בתובענה. התביעה עתרה לעונש של פיטורין. בתאריך 12.4.06 גזר בית הדין למשמעת את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים:

1. נזיפה חמורה 2. הורדה בדרגה אחת למשך שמונה חודשים 3. העברה מתפקיד עד ליום 1.1.07. כאשר החל ממועד זה, יחזור העובד למלא את תפקידו הקבוע במחלקת היסעים במשרד הבטחון.

המדינה ערערה על גזר דינו של בית הדין למשמעת, בהתמקדה בקביעת בית הדין כי העובד יוכל לחזור לתפקידו הקודם החל מיום 1.1.07.

בית המשפט העליון קיבל את ערעורה של המדינה וביטל את קביעת בית הדין למשמעת לפיה יוכל העובד לחזור לתפקידו הקודם, תוך שהוא מדגיש:

"דרך פעולתו של המשיב, שחרגה מאירוע חד-פעמי, והפכה ענין של שיטה, היתה נגועה באי-הגינות... היתה בכך גם פגיעה במשמעת ובאמון המתחייב בין המדינה כמעסיקה לבין העובד בשירות המדינה, ושימוש לרעה בכוח התפקיד הנתון לעובד כנאמן הציבור. גם אם מעשיו של המשיב לא הסבו נזק כלכלי ישיר למשרד הביטחון, וגם אם לא נטען ולא הוכח כי למשיב נצמחה טובת הנאה חומרית ממעשיו, הרי לא בכך בלבד מתמצית הפגיעה הנובעת ממעשיו - הפגיעה בציבור ספקי ההיסעים, והפגיעה בשירות המדינה ובאינטרס הציבורי. המשיב השתמש בכוח, באמצעים ובאחריות שהופקדו בידו לקידום האינטרס הציבורי על-פי מדיניות המשרד, תוך יצירת העדפות על-פי נטיות לבו שערערו את התשתית ההוגנת של חלוקת הזמנות עבודות ההיסעים. היה בכך משום מעילה עמוקה באמון הציבור, במשרד הביטחון, ובחברות ההסעות כאחד."

(ההדגשה אינה במקור-א.ר.)

כמו כן, בית המשפט העליון, עמד על כך כי עובד במשרה בכירה אשר מעל בתפקידו בצורה כה קשה, אינו יכול לחזור ולכהן באותו תפקיד בו מעל:

” על רקע מעילה עמוקה זו באמון ושימוש לרעה בתפקיד ובסמכויות שהוקנו בידיו, אין זה ראוי להחזיר את המשיב לתפקידו הקודם שבו כשל המחייב לחזור ולהקנות לו את אותם כוחות ואת אותן סמכויות שהיו בידיו מקודם. אין זה ראוי מבחינת המסר הציבורי שישתקף ממהלך כזה, ואין זה נכון מבחינת הקושי לשקם את האמון שנפגע בעקבות מעשי העבירה, אימון שהוא חיוני לצורך תיפקוד נאות של המחלקה האמורה... לסיכום הדברים: תכליתו של הדין המשמעותי להגן על אמון הציבור בשירות המדינה, וליצור הרתעה אפקטיבית כלפי עובדי ציבור מפני מעשים שיש בהם מעילה באמון הציבור ובאמון הממונים עליהם - מחייבת ומצדיקה כי המשיב לא יוכל לחזור לתפקיד שבו כשל, ולא יחזור להפעיל את אותן סמכויות שבהפעלתן סטה מהכללים המחייבים. ההגנה על חוסנו של השירות הציבורי ומעמדו המוסרי מחייבים זאת... תיפקודה היעיל והתקין של המערכת הציבורית וההגנה על מערך האימון בין עובד לעמיתיו ובין עובד לממונים עליו ולבני הציבור הנזקקים לשירות הציבורי מחייבים גם הם תוצאה זו.”

(ההדגשה אינה במקור-א.ר.)

בעניין נסיבותיו האישיות של העובד, קבע בית המשפט העליון:

”לזכותו עומדת גם תרומתו רבת השנים לשירות המדינה. עם זאת, קשייו ונסיבותיו האישיות של המשיב, חרף משקלם, אינם מצדיקים את החזרתו לתפקידו הקודם, שכן בענין זה מכריע האינטרס הציבורי, המורה כי צעד כזה עלול לפגוע באמון הציבור בשירות, ולגרוע מן הרמה התפקודית הנדרשת של המחלקה, לאור משבר האמון שחל בעקבות עבירות המשמעת בהן הורשע המשיב. לאור תכלית הדין המשמעותי להגן על דמותו של שירות הציבור ולמנוע פגיעה באמון הציבור בו, יש לתת לנסיבות האישיות של המשיב משקל יחסי בלבד.”

את פסקי הדין המלאים, ניתן למצוא באתר בית המשפט העליון בכתובת:

<http://www.court.gov.il>

פסיקה בנושא משמעת של בית הדין למשמעת

1. בד"מ 51/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני - דיווחים כוזבים

מדובר בעובד משרד הבריאות אשר הועסק, עד למועד השעייתו, כטבח בבית חולים. כנגד העובד הוגשה תובענה בגין עבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו- (4) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשל כך שבמהלך השנים 2001-2006, החתים כרטיסי נוכחות של עובדים שונים שחלקם היו כפופים לו וכן, מסר את כרטיס הנוכחות האישי שלו לעובדים אחרים על מנת שיחתימו בעבורו את כרטיס הנוכחות. בנוסף, במספר מועדים יצא העובד ממקום עבודתו לצרכים פרטיים מבלי שהחתים את כרטיס הנוכחות ביציאתו או בעת חזרתו לעבודה.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובד באישומים שיוחסו לו וביום 3.6.07, גזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין. 3. פסילה לצמיתות מלמלא כל תפקיד במשרד הבריאות.

2. בד"מ 12/07 נציבות שירות המדינה נ' פלוני - דיווחים כוזבים

מדובר בעובד משרד התמ"ת, אשר מועסק כממלא מקום מרכז סחר פנים. כנגד העובד הוגשה תובענה בגין עבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו- (4) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בכך שלפי האישום הראשון, במהלך החודשים פברואר 2004 ועד ספטמבר 2005, נהג העובד לדווח בדוחו"ת האש"ל על שעות עבודה למרות שבפועל לא עבד ולא נכח במקום. על פי האישום השני, במהלך שנת 2005, נהג העובד לדווח על יציאה בתפקיד, וזאת למרות שבפועל שהה במשרדו, על מנת לקבל שלא כדין קצובות לארוחות צהריים.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובד באישומים שיוחסו לו וביום 3.5.07, גזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. הפקעת משכורת. 3. הורדה בשתי דרגות לפרק זמן של שנתיים. כמו כן, הורה בית הדין על השבת 6,500 ₪ שקיבל העובד שלא כדין.

3. בד"מ 81/06 נציבות שירות המדינה נ' פלונית - דיווחים כוזבים

מדובר בעובדת משרד הבריאות אשר מועסקת כמנהלת אדמיניסטרטיבית וכממונה על מעמד האישה בבית חולים. כנגד העובדת הוגשה תובענה בעבירות לפי סעיפים 17(2) ו- (3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בכך שלפי האישום הראשון, מאז חודש אפריל 1999 ועד חודש יולי 2004, לא החתימה העובדת את כרטיס הנוכחות שלה ב- 249 תאריכים וביקשה ממנהלת מדור הנוכחות בבית החולים, לעדכן באופן ידני ושלא כדין את שעות העבודה שלה. האישומים השני והשלישי עוסקים בהפרתה את הוראות התקנון לפי החוק למניעת הטרדה מינית מתוקף תפקידה כממונה על מעמד האישה, בשל כך שלא דיווחה על שתי תלונות של הטרדות מיניות אשר הובאו לידיעתה וזאת, בניגוד להוראות התקשי"ר והתקנון המחייבים

כל ממונה ליידע את אגף המשמעת על כל תלונה המגיעה לידיעתם, גם אם המתלונן אינו מעוניין בהגשת תלונה.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובדת באישומים שיוחסו לה וביום 15.5.07, גזר את דינה בהשיתו עליה את אמצעי המשמעת הבאים, בגין האישום הראשון: 1. נזיפה חמורה 2. הפקעת משכורת 3. הורדה בדרגה אחת לפרק זמן של שלוש שנים. בגין האישומים השני והשלישי השית בית הדין על העובדת אמצעי משמעת של נזיפה.

4. **בד"מ 73/04 נציבות שירות המדינה נ' פלוני ואח' – קבלת דבר במרמה ודיווחים כוזבים**

מדובר בשני עובדי משרד החינוך אשר הועסקו עד למועד השעייתם, כמורים. כנגד העובדים הוגשה תובענה בעבירות לפי סעיפים 17(1), (3) ו-4 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשל כך שעובד 1, הגיש למשרד בין השנים 2000-2003, חוזי שכירות דירה פיקטיביים על מנת לקבל תמריצי השתתפות בשכר דירה. כמו כן, בין השנים 2000-2002, הגיש העובד הצהרות כוזבות על מסלולי נסיעתו וזאת על מנת לקבל את השתתפות המשרד במימון הוצאות אלו, שלא כדין. עובד 2, הואשם בכך שסייע לעובד 1 לערוך חוזה שכירות מזוייף וכן זייף חוזה שכירות דירה מטעמו והגישו למשרד על מנת לקבל תמריצי השתתפות בשכר דירה. כמו כן, בין השנים 2001-2002, הגיש העובד הצהרות כוזבות על מסלולי נסיעתו וזאת על מנת לקבל את השתתפות המשרד במימון הוצאות אלו, שלא כדין.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובדים באישומים שיוחסו להם וביום 10.6.07, גזר את דינם בהשיתו עליהם את אמצעי המשמעת הבאים: עובד 1-1. 1. נזיפה חמורה 2. פיטורין 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של שנתיים 4. השבת 10,000 ₪ לקופת המדינה. עובד 2-1. 1. נזיפה חמורה 2. פיטורין 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של שנה 4. השבת 7,500 ₪ לקופת המדינה.

5. **בד"מ 121/06 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – קבלת דבר במרמה**

מדובר בעובד משרד החינוך שהועסק כמורה לחינוך גופני וכסגן מנהל בית-ספר. כנגד העובד הוגשה תובענה בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו-4 לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בשל רכישת תואר שני בחינוך משלוחת אוניברסיטת לטביה, בהגישו עבודות אשר לא היו מפרי רוחו אלא התבססו על צילום והעתקה. כתוצאה מקבלת התואר האמור, זכה העובד לשקילות אותו התואר וקיבל תוספות בשכרו שהגיעו לכדי 82,000 ₪.

בית הדין למשמעת הרשיע את העובד בכתב התובענה שיוחס לו וביום 22.4.07, גזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה 2. פיטורין 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של שנה 4. פסילה מלמלא תפקיד בתחום ההוראה במשרד החינוך לפרק זמן של 3 שנים מתום פסילתו משירות המדינה 5. השבת סכום כסף שווה ערך לארבע וחצי משכורות.

6. בד"מ 128/06 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – עבודה פרטית ללא היתר

מדובר בעובד שהועסק כרופא מומחה במוסד לביטוח לאומי. כנגד העובד הוגשה תובענה בעבירות לפי סעיפים 17(1), (2) ו- (3) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963, בגין כך שלפי האישום הראשון, העובד עסק בפרקטיקה פרטית כרופא עצמאי בחברת ביטוח במשך כ- 10 שנים, וכן נתן הרצאות אחת לשבועיים באוניברסיטת תל-אביב, כאשר שעות העבודה הפרטית התפרשו גם על חשבון שעות עבודתו בביטוח לאומי, וכל זאת מבלי שקיבל היתר עבודה פרטית כדין ומבלי שנוכה משכרו סך של 5% כנדרש. על פי האישום השני, מתחילת עבודתו בביטוח לאומי בשנת 1997, קרי כ- 10 שנים, עבד העובד בעבודה פרטית נוספת ללא קבלת היתר, כחבר בוועדה רפואית מחוזית של אגף השיקום במשרד הבטחון. בית הדין למשמעת הרשיע את העובד בכתב התובענה שיוחס לו וביום 6.5.07, גזר את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין. 3. השבת סכום כסף שווה ערך לשש משכורות.

פסיקה בנושא משמעת של בית הדין למשמעת לאחר קיום הליך פלילי

1. בד"מ 97/06 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – זיוף מסמך

מדובר בעובד שהועסק, עד למועד השעייתו, כממונה מחוזי (עסקאות) במנהל מקרקעי ישראל. העובד הואשם והורשע בפלילים (ת.פ. 23301/01) בעבירות של זיוף מסמך בידי עובד ציבור לפי סעיף 421 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של שימוש במסמך מזויף לפי סעיף 420 לחוק העונשין, בגין כך שהעובד נטל על עצמו טיפול בבקשת קונה ומוכר של זכויות במקרקעין, על אף שבהתאם לנהלי חלוקת העבודה הקיימים במינהל, לא היתה הבקשה מצויה בתחום עבודתו. העובד ערך שומה מזוייפת למקרקעין ועל בסיס זיוף זה, ערך העובד הודעה לבעלי הזכויות לפיה, המינהל יסכים להעברת זכות החכירה במקרקעין לאחר תשלום דמי הסכמה. כמו כן, במקרה אחר, כאשר בעלת זכויות במקרקעין לא עמדה בהתחייבותה להתחיל בבניית מגורים עד סיום הזמן שהוקצב לה, ועקב כך התקבלה במינהל בקשה לאשר את העברת זכויותיה של אותה גב' במגרש לתושב זר, זייף העובד מסמך, לפיו ביקשה אותה הגב' את הארכת תקופת החוזה, והגישו לוועדת העסקאות של המינהל כאשר על סמך המסמך המזוייף, אישרה וועדת העסקאות את הארכת החוזה למשך שנתיים.

בית משפט השלום בקריות השית על העובד עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בניגוד לסימן ו' שבפרק י"א לחוק העונשין וכן, צו שירות לטובת הציבור (של"צ) בהיקף של 180 שעות. הערעור על הכרעת הדין, נדחה בבית המשפט המחוזי בחיפה. לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובד בגין ביצוע עבירות לפי סעיפים 17(1), (2), (3) ו- (6) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963. העובד הורשע בבית הדין למשמעת ובתאריך 11.4.07, גזר בית הדין את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה ממינהל מקרקעי ישראל לפרק זמן של 5 שנים.

2. **בד"מ 102/06 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – קבלת דבר במרמה**

מדובר בעובד שהועסק, עד למועד השעייתו, כמורה מטעם משרד החינוך. העובד הואשם והורשע בפלילים (ת.פ. 2055/05) בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 לחוק העונשין וכן בעבירה של שיבוש הליכי משפט לפי סעיף 244 לחוק העונשין בשל כך, שלאחר שארעה תאונת דרכים ברכבו, כאשר בנו שימש כנהג ברכב, יצר העובד מצג כוזב בפני חברת הביטוח כי הוא זה אשר נהג ברכב בעת התאונה על מנת לקבל את כספי הביטוח. בעקבות אותו מצג שווא, זכה העובד לקבל תגמולי ביטוח בסך של 65,920 ₪ בגין הנזקים אשר נגרמו לרכב.

בית משפט השלום בירושלים השית על העובד עונש של 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור אחת מהעבירות בהן הורשע, קנס של 5,000 ₪, פיצוי חברת הביטוח בסך של 65,920 ₪ וכן של"צ בהיקף של 250 שעות.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובד בגין ביצוע עבירות לפי סעיפים 17(2), (3), ו- (6) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963. העובד הורשע בבית הדין למשמעת ובתאריך **21.2.07**, גזר בית הדין את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה משירות המדינה לפרק זמן של שנתיים.

3. **בד"מ 110/06 נציבות שירות המדינה נ' פלוני – קבלת דבר במרמה**

מדובר בעובד אשר הועסק, עד למועד השעייתו, כמורה מטעם משרד החינוך. העובד הואשם והורשע בפלילים (ת.פ. 1888/05) בעבירה של קבלת דבר במרמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין ועבירה של מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 289 לחוק העונשין, בגין רכישת תואר ראשון ומסמכי סיום תואר עבור אישתו מאוניברסיטת ברלינגטון והגשת מסמכים כוזבים אלו למשרד החינוך לשם קבלת שקילות התואר. כתוצאה ממצג שווא זה, הנפיקה הוועדה להערכת תארים מטעם משרד החינוך לאשת העובד, אישור הכרה בתואר ראשון לצרכי שכר ובעקבות כך, קיבלה אשת העובד סך של 747 ₪ לחודש באופן רטרואקטיבי החל מחודש ינואר 2000. בית משפט השלום בעכו השית על העובד עונש של 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים וכן קנס של 15,000 ₪ או 75 ימי מאסר תמורתו.

לאחר מיצוי ההליך הפלילי, הוגשה תובענה כנגד העובד בגין ביצוע עבירות לפי סעיפים 17 (1), (2), (3), ו- (6) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963. העובד הורשע בבית הדין למשמעת ובתאריך **16.5.07**, גזר בית הדין את דינו בהשיתו עליו את אמצעי המשמעת הבאים: 1. נזיפה חמורה. 2. פיטורין לאלתר. 3. פסילה ממשרד החינוך לפרק זמן של שנתיים.

אבקשכם להפיץ מידע זה בקרב עובדיכם, **עד אחרון העובדים**, וזאת לצורך הטמעת המשמעת בשירות הציבורי והנחלת ערכי טוהר המידות ושמירת נקיון הכפיים המהווים את אבני היסוד עליהם מושתתת השירות הציבורי כולו.

חומר נוסף בנושא משמעת כגון: החלת זכויות נפגעי עבירה על הדין המשמעתי, הרשעה משמעטית כשיקול בהארכת/חידוש חוזה אישי של עובד, קיומו של הליך משמעתי ו/או פלילי כשיקול לדיון בעניינים המיטיבים עם העובד, הפסקת הליך משמעתי בעת פרישת עובד ועוד, תוכלו למצוא באתר האינטרנט של נציבות שירות המדינה, תחת הכותרת "אגף המשמעת" בכתובת הבאה:

<http://www.civil-service.gov.il>

בברכה,

אסף רוזנברג, עו"ד
ממונה בכיר (משמעת)